

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

34. Quomodo Anselmus in extasin raptus, vidit mundi pericula, & veri
monachatus felicissimam securitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Licet autem hic Henricus & Kundegundis
 eius vxor in virginitate voluntaria permanse-
 rint, tamen (vt ibidem in generatione 35. refert
 Nauclerus) instigante diabolo grandis inter-
 uenit perturbatio. Nam Henricus Kundegun-
 dem cum quodam milite suspectam habere
 cœpit, sed beata virgo se expurgans, super can-
 dentes vomeres (vtor verbis Naucleri) nudis
 pedibus incessit per 15. passus, dicens: O Deus,
 sicut me non solum ab Henrico, sed etiam ab
 omnibus viris intactam nouisti, ita me adiu-
 ua: ad quæ audita est vox: Nihil dubita ô vir-
 go, te liberabit Virgo Maria, & sic illæsa per-
 transit, vixit vsque ad annum 1039. Post mor-
 tem multis claruit miraculis,

*Ex vita S. Anselmi Canuarien. Archiepiscopi ab
 Edimero Anglo eius conuictore conscripta. Ansel-
 mus in extasi raptus, videt mundi pericula, &
 veri monachatus felicissimam securitatem. (Quæ
 vita habetur in operibus B. Anselmi, & in Tomis
 Suij 21. Aprilis.)*

CAP. XXXIIII.

Cum Diuus Anselmus totam suæ mentis
 intentionem in contemptum mundi com-
 posuisset, & his solis quæ Dei erant, totum stu-
 dium suum infixisset, vt mores sui à dictis &
 scriptis suis, in nullo discordarent, contigit, vt
 infirmitate correptus, grauiter affligeretur.
 sed ipse in Deo semper existens, languore pau-
 lis per sedato, extra se per mentis excessum ra-

R x 7

ptus,

354 COLLATION. SACRAR.
ptus, videt fluuium vnū rapidum atque precipitem, in quem confluebāt omnium fluxuum purgaturā, & quarumcunque rerum terrā lauaturā. Videbat itaque aqua ipsa nimis turbida & immunda, & omni spurcitiarum sorde horrida. Rapiebat igitur in se quicquid attingere poterat, & deuoluebat tā viros quam mulieres, diuites & inopes simul. Quod cum Anselmus vidisset, & tam obscenam reuolutionem illorum miseratus, vnde viuerent, aut vnde suam suam refocillarent, qui sic ferebantur, inquireret, accepissetque responsum, eos ea qua traherentur, aqua viuere delectarique, indignantis voce inquit: Quomodo: taline aliquis coæuo potatus, vel pro ipso hominum pudore se ferret? Ad hæc ille, qui comitabatur eum: Ne mireris, ait, torrens mūdus est, quem vides, quo rapiuntur & inuoluuntur homines mundi, & adiecit: Visne videre, quid sit verus monachatus? Respondit: Volo. Duxit ergo illum quasi in conseptum cuiusdam magni & ampli claustrij, & dixit ei: Circumspice. Adspexit, & ecce parietes claustrij illius obducti erant argento purissimo: Herba quoque mediæ planitie virens, erat & ipsa argentea, mollis quidem, & vltra humanam opinionem delectabilis: Hæc more alterius herbe, sub his, qui in ea pausabant, leniter flecebatur, & surgentibus ipsis, & ipsa erigebatur. Itaque locus ille totus erat amœnus, & præcipua iucunditate repletus.

repletus. Hunc ergo ad inhabitandum elegit sibi Anselmus. Tunc ductor eius dixit ei: Eia, vis videre quid sit patientia vera? Ad quod cum ille magno cordis affectu gestiret, & se id quam maxime velle responderet, ad se subito reuersus, & visionem & visionis demonstratorem dolens ac gembudus pariter amisit. Duas autem quas viderat visiones, intelligens secumque reuoluens, eo magis vnus horrore fugere, quo alterius amoenitate studuit delectari.

Venerab. Beda lib. 4. cap. 14. histor. Anglicanae. Grasse peflilentia Abbas Eappa cum monachis suis ieiuniis & orationibus insistunt, moxque puerulo cuiusdam decumbenti, apparuit Petrus & Paulus Apostoli, monasterij liberatione, & pueri felicem post diuinorum mysteriorum participatione excessum predicantes.

CAP. XXXV.

Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi susceperat, multas Britanniae prouincias mortalitas saeva corripiebat. Quae cum praefatum quoque monasterium, cui tunc regendo reuerendissimus ac religiosissimus Christi sacerdos vocabulo Eappa praefuit, nutu diuinae dispensationis attingeret, multi que siue de his, qui cum Antislite erant, siue de illis, qui de eadem prouincia Saxonum nuper ad fidem fuerant vocati, passim de hac vita raperetur, visum est fratribus triduanum ieiunium agere, & diuinam suppliciter obsecrare